

A Kúria a Gyovai és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr.Gyovai Sándor ügyvéd) által képviselt felperesnek a dr.Sebestyén Attila ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. alperesek ellen kártérítés megfizetése iránt a Veszprémi Városi Bíróságnál 12.P.22.300/2010. szám alatt megindított és másodfokon a Veszprém Megyei Bíróság 2.Pf.20.749/2011/5. számú közbenső ítéletével elbírált perében az I.r. alperes részéről 3. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős közbenső ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I.r. alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 20.000 (Húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

I n d o k o l á s

A jogerős közbenső ítélet által megállapított tényállás lényege szerint a felperes 2006. július 23-án, éjjel 3 óra körül az I.r. alperes szállásadói tevékenység keretében hasznosított ... szám alatti ingatlanán balesetet szenvedett, amikor a ház mögötti parkolóba haladva a garázslejáró szegélyén - ahol korlát nem volt - átesett. A baleset következtében a felperes L.I-es csigolyája megroppant, az L.II-es csigolyája eltörött, a jobb csuklója szilánkosra tört. A csuklóját megműtötték, a csigolyatörést műanyag corsettel rögzítették. Az alperesek házastársak, közös tulajdonukban áll a perbeli ingatlan, ahol a balesetet követő évben a garázslejáró melletti szegélyre korlátot helyeztek el.

A felperes módosított keresetében a balesettel összefüggő vagyoni kárai megfizetésére kérte az I.r. alperes kötelezését, elsődlegesen a Ptk. 318. §-a és a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése alapján. Másodlagosan az alpereseket, mint az épület tulajdonosait a Ptk. 352. §-a alapján egyetemlegesen kérte kára megtérítésére kötelezni.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték, vitatták a követelés jogalapját és a kár összegszerűségét is.

A felülvizsgálati eljárásban meghozott hatályon kívül helyező végzést követő új eljárásban a jogerős közbenső ítélet megállapította az I.r. alperes kártérítő felelősségét a felperes

2006. július 23. napján az alperesek tulajdonát képező ingatlanon bekövetkezett balesetért és az ebből eredő károkért. Megállapította, hogy a felperes és a társaságában tartózkodó három személy a hajnali órákban tért vissza a panzióhoz és a felperes, amikor a sötét udvaron a parkolóban álló gépkocsihoz akart menni, átesett a garázslejáró szegélyén, ahol korlát nem volt. A felperes ismerősei bár nem látták a balesetet, de rövid időn belül hallották a felperes segítségkérő kiáltását, tapasztalták a helyszínen a sötétséget, és a felperest a garázslejáró legmélyebb pontján, a garázsajtó előtt találták félig fekvő, félig ülő helyzetben. A mentős esetlapon rögzített adatok nem a felperes előadását rögzítették, és B.A. tanú vallomását a baleset másként történt bekövetkezéséről - miszerint a felperes saját maga úgy nyilatkozott, hogy az erkélyen átmászva akart bemenni a lakószobába - nem támasztotta alá más bizonyíték. Az alperesek 1 millió forintot ajánlottak fel peren kívül a felperes részére a baleset miatti kára rendezésére, amit a felperes nem fogadott el.

A jogerős közbenső ítélet ellen az I.r. alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet és abban a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az új eljárás során nem merült fel olyan új tény, amely az alapeljárás során ne lett volna ismert, ezért „érthetetlen, hogy miért született az alapeljárásban meghozott elutasító döntéssel szemben ellentétes tartalmú határozat”. Állította, hogy a jogerős közbenső ítélet megalapozatlan és iratellenes; nem B.A. volt L.A. testvérének az élettársa korábban, hanem fordítva, a tanúk azóta is egy társaságba járnak és nincs haragos viszony köztük. Tévesen állapította meg a jogerős közbenső ítélet az erkély elhelyezkedését is, mert a felperes lakrészének erkélye nem a garázsfeljáró mellett, hanem felette található, ezt pedig már az alapeljárás során becsatolt fényképek is bizonyították. Az épület külső megvilágításánál pedig nem bizonyította a felperes, hogy a parkolóban található kandeláberek gyakran meghibásodtak, és a felperes által fényképpel igazolt törött lámpa a parkolóban és nem az épület falán volt, amelyek mozgásérzékelősök, míg a parkolóban lévő lámpák alkonykapcsolósak voltak. Az I.r. alperes álláspontja szerint az adott perben nem állapítható meg más, mint hogy a „jogalap megállapítására” a megismételt eljárásban a tényállás tisztázatlansága miatt továbbra sincs mód.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős közbenső ítélet hatályban tartását kérte.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria azt vizsgálta, hogy a jogerős közbenső ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati kérelemben az I.r. alperes nem jelölte meg pontosan azt a jogszabályt, amelyet álláspontja szerint a jogerős közbenső ítélet sért, a kérelem tartalmából azonban az állapítható meg, hogy a kártérítő felelősséget megállapító jogerős közbenső ítéletet megalapozatlannak tartja.

A felülvizsgálati bíróság következetes gyakorlata szerint az ítélet megalapozatlansága a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében foglaltak megsértése folytán akkor állapítható meg, ha a bíróság a tényállást kellően nem tárta fel, vagy a megállapított tényállás iratellenes megállapításokat tartalmaz, illetőleg a bizonyítékok logikátlan, okszerűtlen értékelése történt.

Az I.r. alperes felülvizsgálati kérelmében előadottak a jogerős közbenső ítélet megalapozatlanságának a megállapítására nem alkalmasak.

A jogerős közbenső ítélet indokolásában a bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes I.r. alperessel szembeni kárigényének elbírálására a Ptk. 318. §-ának (1) bekezdése és a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése az irányadó. A Pp. 164. §-ának (1) bekezdése alapján a felperest terhelte annak a bizonyítása, hogy az I.r. alperes szerződésszegő magatartásával okozati összefüggésben kára keletkezett.

A perben az nem volt vitatott, hogy a felperest 2006. július 23-án baleset folytán károsodás érte.

A baleset bekövetkezésének a körülményeit a bíróságnak a felperes előadása, a tanúk vallomása és a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok alapján kellett rekonstruálnia. A perben tanúvallomások bizonyították a felperes elesésének a helyét és az I.r. alperes maga sem vitatta, hogy a baleset idején a garázslejáró szegélyén nem volt korlát, annak elhelyezésére csak a balesetet követő évben került sor. Az orvosi iratok bizonyították az elszenvedett sérülések jellegét. A bíróság okszerűen következtetett arra, hogy a baleset bekövetkezése és a felperes emiatt történt károsodása a panzióban lakrészt kiadó I.r. alperes magatartására visszavezethető okból következett be azzal, hogy nem biztosította a vendégek részére az ingatlan biztonságos használatát, amikor a garázslejáró mélységére és ezzel annak balesetveszélyes állapotára nem hívta fel a figyelmet, illetőleg nem gondoskodott annak megfelelő elkerítéséről. A felperes balesete és az ebből eredő károsodása amiatt következett be, hogy a felperes az I.r. alperes által el nem kerített garázslejáró szegélyéről a garázslejáróba esett.

A felperes balesete és az ebből eredő károsodása olyan területen történt, ahol az I.r. alperes által hasznosított épület áll, ennek karbantartásáért, biztonságos állapotáért az I.r. alperes volt a felelős, ezért nem tévedtek a bíróságok, amikor az I.r. alperes kártérítő felelősségét - a felelősség alóli kimentés hiányában - a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése alapján megállapították.

A jogerős közbenső ítélet megjelölte, hogy milyen bizonyítékokat

fogadott el a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti értékelésénél és azokat az okokat is meghatározta, amelyek alapján megállapította az I.r. alperes kártérítő felelősségét, ezzel pedig eleget tett a Pp. 221. §-ának (1) bekezdésében írt indokolási kötelezettségének is.

A bíróság megindokolta, hogy az új eljárás során ismételten meghallgatott felperes, a helyszínen tartózkodó két tanú és az alperesek által bejelentett, a balesetről csak utóbb értesült tanúk vallomásait miként vette figyelembe amikor az I.r. alperes kártérítő felelősségét megállapította.

A jogerős közbenső ítélet bizonyítékértékelésének az a következtetése nem okszerűtlen és nem logikátlan, hogy a baleset úgy következett be, hogy a felperes a sötét udvaron áthaladva - a garázslejáró betonszegélyét korlát nem védte - a sötétben azt nem látta, és azon átesve szenvedte el a sérüléseit. A baleset idején az udvaron sötét volt, ezt a helyszínen tartózkodók a felperessel azonosan mondták el, ahogy a baleset bekövetkezésének helyét is egyezően adták elő, és annak időbeli bekövetkezését is. Az új eljárás során sem lehetett megállapítani, amit B.A. tanú vallott, miszerint a felperes a baleset utáni időpontban arról tájékoztatta, hogy a balesete azért következett be, mert nem találták a szoba kulcsát és ő az erkélyen akarta megközelíteni a szobát; ezt a helyszínen tartózkodó tanúk vallomása egyértelműen cáfolta.

Az I.r. alperes arra helyesen hivatkozik a felülvizsgálati kérelmében, hogy a másodfokú közbenső ítélet tévesen állapította meg L.A. és B.A. közötti kapcsolatot, mert korábban B.A. testvérének volt az élettársa L.A., ahogy ezt helyesen az elsőfokú közbenső ítélet rögzítette is, és tévesen állapította meg azt is a másodfokú bíróság, hogy a felperes szobájának terasza a garázs mellett volt, mert az - ahogy ezt is helyesen állapította meg az elsőfokú közbenső ítélet - a garázslejáró felett helyezkedett el. A lámpákkal kapcsolatban arra szintén helyesen hivatkozik az I.r. alperes, hogy a saját előadása szerint - amelyet a II.r. alperes és az ingatlanon villanyszerelőként dolgozó tanú vallomása is megerősített - a hátsó kertben lévő parkolóban két időkapcsolós lámpa, míg az épületen mozgásérzékelő lámpák voltak és ezeknek a balesetkori állapotát pontosan nem lehetett megállapítani, így azt sem, hogy a felperes által becsatolt fényképen szereplő törött lámpa mikori állapotot tükröz. A helyszínen tartózkodó tanúk azonban alátámasztották a felperes előadását, miszerint a baleset idején sötét volt az udvaron. Ezért az is okszerű bizonyítékértékelés eredménye, amikor azt mondja a jogerős közbenső ítélet, hogy a sötét miatt sem láthatta a felperes a helyszínt.

Ezért, bár a másodfokú közbenső ítéletben valóban vannak ténybeli pontatlanságok, azokat azonban az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg. Ezek a tények önmagukban a baleset bekövetkezésének a felperes által elmondottak szerinti bekövetkezését nem cáfolják és helyesen állapította meg a jogerős közbenső ítélet azt is, hogy az új eljárás során a tények további

pontosítása történt meg.

A jogerős közbenső ítélet a bizonyítékok Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti mérlegelésével helyesen állapította meg a tényállást és annak alapján az I.r. alperes kártérítő felelősségét.

A kifejtettekre tekintettel a jogerős közbenső ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül hozott határozatával, a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az I.r. alperest a Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére.

Budapest, 2012. február 29.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Almásy Mária s.k. előadó bíró, Dr. Udvary Katalin s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

*kúriai tisztviselő
HM*